Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Venia inqit aduisiones & reuelationes di. Parco autem neqs
de me existimet sup. id q̃ uidet. Hec v̊ dicendo nos eru
dit. ut ne existeme quide necessitate omia quoq; nob
cscii sum̊ inmediu pferendo diuulgem̊. s; ea sola que
audientib̊ utilia iudicam̊. quo & samuel nichil h
inconseqns uidet illi q̃de meminisse sci. inmam
siquide utilitate laudeq; pficiet. Et ipse inqua ali
qndo glatus e. & ppria recte facta patefecit. S; qualia
ista queso. Que utiq; cognoscere audientib̊ cueniret.
Non enim sup decore pudici neq; de obliuione e locutus
iniurie. s; sup tali re quada qm̃ pcipue discere rege
illi̊ temporis oportebat. id e de cseruanda integritate
iusticie. & manib̊ a muneribus abstinendis. Dauid etia
glorians. de illis utiq; gloriabat. q emendare audi
tore ualerent. Neq; h alia de se comemorauit. ille
uirtute. s; ursu ac leone duxit inmediu. atq; aliud
prius nichil. Et enim alti̊ de se efferre sermone glori
osi e & insolentis sese iactantis. Dicere autem illa tan
tum̊ q pseni cause necessaria sint futura amantis
e multorumq; comoda cogitantis. Hoc itaq; fecit &
Paulus. Qui cu apseudo aplis carperet qsi n eet pbat̊
apls. nec habens a xpo aliqua potestate pobtrectati
ones falsas in laudes suas ire copulsus e q maxime
dignitate ei ostenderent. Videsne q pqma docuerit
auditore ninanit gloriari. Primo quide du osten
dit se. istud necessitate uocauit. du tam plurimis